

Slobodan Blagojević

»Nujnost«

Izgon pesnika

1.

SVET JE PESNIKOVA DOMOVINA.

Oni so to dojali

in pesnika izgnali v svet –

zunaj zemljinih mej.

Tako je njihova dežela

postala ne-svet.

2.

Svet pa,

primerjajoč se s pesnikovo izkušnjo,

je napisal številna dela

z veselim in razžaloščenim srcem,

z nasmeškom na ustnicah in grenkim okusom v ustih.

Venomer vzravnanne hrbtenice.

3.

Izgnanec iz Petersburga je napisal tri svežnje obtožb
v formi veličastne epopeje.

Nekdo drug, iz Vilna,

je sežel krivico v vsega tri verze,

vse trpljenje v nekaj navdihnjenih besed.

Veliki Habsburžan je končal svoje pridige,

nabite z dramatičnostjo, jasne v frazi

in zaznamovane z otožnostjo,

ki je teoretiki književnosti v glavnem niso razumeli.

Pri enem se žalostinka za izgubljenim jezikom
 napolni z upravičenim srdom
 na drhal, ki se je odrekla njegovim uslugam;
 materinskim uslugam jeziku, ki je ostal v sirotišnici.
 V takšnem stremenju, je dojel nekdo drug
 ki potuje po poti
 med zanesljivim mestom zgodovine in brezčasnim poljem;
 med varno podrtijo in nevarno čistostjo klica –
 minevajo vsa pozitivna pričevanja emocije.
 Veliki Habsburžan pa se je na razum obrnil
 z močnim orožjem jasnega sporočila
 in tako s poldnevom govorice
 zdramil uspavano pravico pri tistih,
 ki je niso poznali, in pri tistih,
 ki jih je navada
 povsem umrtvila.

Na koncu pa je nepresegljivi Firenčan,
 ki je hodil po svetu »zore novega sveta«,
 podal kozmogonijo
 kot sliko domovine,
 v katere peklu so bili pretežno rojaki.

Smrt in funkcionarji

Smrt

z zgoščenostjo hermetičnega pesnika
 napada obširne rezultate
 našega poleta in graditve

postrani

kot Kafka

gleda funkcionarje svetle prihodnosti,
 kako odhajajo v razkrinkano preteklost.

Antivampirski pesem

Tajnik komiteja po beli čebuli
 na daleč zaudarja.
 Sisovske tajnice
 hibridne ženske
 z glavami države

in levjimi prsmi
 po pisarniških puščavah
 rojijo.
 Okoli njih tintasti ptiči
 padajo in kričijo
 kot bi Drugi prihod bil blizu.
 Vohajo
 kako slana bele čebule
 naletava na sestanku
 medtem ko vampirske noge
 po skupščinskem prostoru topočejo.
 Spori s C-molom
 so že zdavnaj končani
 kot skrivnosti kot legende
 kot pehtra

V stavbah političnih organizacij
 se najboljše rešitve iščejo
 »kako oblast rešiti!«
 Toda zver strašna
 znova kruleč
 proti Betlehemu vali
 vso svojo maso.

»Nujnost«

Zahtevali so da pojem njihovo témo
 ljudje obrasli v vsakdanji čut
 v goščavju katerega šibje pohlepa
 ničevosti in oholosti je nepodžgano bilo
 njihova brezbarvna narava pa je obtežena
 z dohodki mas ponavljajoč že ponovljeno
 krepila oblast nad človekom
 ki mu je oznanjenje bitja vedno tudi edina téma.

Po poti čez vas

Od absolutuma do partikularitete
 ko greš
 je ena trgovina
 polna pisanih etiket

rumena vaška pošta
 polje s kravami
 snetimi s čokolade
 šola in v njej marsikaj
 iz principov upov
 hišica je
 z značkami zelenja
 za reko pa
 metafizika v belih hlačah
 z zavihanimi nogavicami
 kot ribič
 ko lovi ribe
 zajci objedajo zelje in korenček
 vaščani ne verjamejo naravi
 enkrat na leto pobelijo cerkev
 življenje je za silo
 brez veljave
 in živetja vredno
 kot dve ki je
 ena + ena.

Prevedel Esad Babačić